

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 20/12/2024.

*****

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 121

Chúng ta tu hành, chúng ta chưa độ được chính mình mà chúng ta muốn đi độ chúng sanh thì chúng ta cũng giống như người không biết bơi mà muốn cứu những người sắp chết đuối. Chúng ta tu hành có một chút cảm thụ thì tâm từ bi của chúng ta sẽ tự nhiên sinh khởi, chúng ta sẽ tự động đi cứu giúp chúng sanh. Nếu chúng ta chưa có một chút thành tựu nào thì chính chúng ta không có lợi ích, người khác cũng không có lợi ích. Chúng ta hoàn thiện chính mình thì tự khắc chúng ta sẽ ảnh hưởng được chúng sanh.

Hòa Thượng nói: ***“Khi chúng ta nói chuyện là chúng ta diễn đạt, giảng dạy Phật pháp, khi chúng ta không nói chuyện cũng là chúng ta diễn đạt, diễn giảng Phật pháp”***. Tất cả khởi tâm động niệm, hành động tạo tác, đối người tiếp vật của chúng ta đều là đang diễn Phật pháp. Nếu chúng ta chú ý thì chúng ta sẽ có thể nhận ra là một người đang làm vì chúng sanh hay đang làm vì bản thân họ. Người có tâm tham cầu thì họ chỉ luôn mong có được nhiều hơn, họ chỉ cho đi trên hình thức để lừa gạt chúng sanh. Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta chỉ đấu được những người tâm ý qua loa, những người tâm có chút thanh tịnh thì sẽ nhận ra ngay”***. Một người không nhận ra người khác có tâm tham vì họ đang cảm tình vọng động, khi chúng ta yêu thích một người thì chúng ta sẽ không thể phân biệt tốt xấu, đúng sai.

Hòa Thượng từng nói: ***“Chúng ta khuyên người bố thí nhưng chúng ta thì muốn có càng nhiều càng tốt vậy thì chúng ta thành ra người gì!”***. Nếu có một quyển sách hay thì chúng ta phải hoan nghênh người khác phổ biến, nhiều người không cho phép người khác in, sao chép sách hoặc để số tài khoản trên quyển sách đó để mọi người ủng hộ tiền. Hằng năm, chúng ta tổ chức rất nhiều các trại hè, hằng tuần chúng ta đều tổ chức các lớp ***“Kỹ Năng Sống”*** cho các con, chúng ta làm được rất nhiều việc mà không cần kêu gọi ủng hộ.

Chúng ta tu hành thì chúng ta phải độ được chính mình, nghĩa là chúng ta phải hàng phục được tập khí xấu ác của chính mình. Chúng ta không hàng phục được tập khí xấu ác của mình mà chúng ta muốn cứu người thì chúng ta giống như người không có mắt mà muốn dắt tay người mù, người không biết bơi mà nhảy xuống sông để cứu người chết đuối. Có những người luôn khuyên người phải chịu thiệt thòi nhưng bản thân họ một chút thiệt thòi cũng không chịu được! Chúng ta nói và làm phải tương ưng, hay cao hơn nữa là lời nói, việc làm của chúng ta phải tương ưng với Thánh Hiền, Phật Bồ Tát.

Hòa Thượng từng nói: **“Khi chưa có việc để làm thì chúng ta phải hoàn thiện chính mình để khi có cơ hội cứu giúp chúng sinh thì chúng ta tận tâm tận lực làm”**. Chúng ta làm xong thì chúng ta không cần nhớ là chúng ta đã làm những gì để giữ tâm của chúng ta thanh tịnh.

Hòa Thượng từng nói: **“Chúng ta đừng sợ chúng ta không có cơ hội làm việc, chỉ sợ rằng chúng ta không có tâm phục vụ chúng sanh. Nếu chúng ta phát tâm độ chúng sanh thì Phật Bồ Tát sẽ mời chúng ta ra để phục vụ chúng sanh”**. Chúng ta đừng sợ người khác không biết đến chúng ta, Phật Bồ Tát sẽ biết đến chúng ta. Nếu chúng ta phan duyên, cưỡng cầu thì chúng ta hại chính mình và hại người khác. Chúng ta phan duyên, cưỡng cầu thì chúng ta làm mọi việc bằng tập khí, phiền não. Chúng ta làm mọi việc với tâm tham, sân, si, **“tự tư tự lợi”** thì chúng sanh sẽ không có được lợi ích.

Gần đây, có người gọi điện cho tôi nói, họ muốn cứu giúp nhiều người nhưng họ không có khả năng. Chúng ta đừng lãng phí tài vật để làm những việc không cần thiết, nếu chúng ta có tài vật thì chúng ta có thể giúp ích được rất nhiều chúng sanh. Gần đây, tôi nghe nói, có một nhóm người đang có ý định dịch lại tất cả những đĩa tôi đã dịch và lồng tiếng. Họ cho rằng tôi dịch sai nên cần dịch lại. Người dùng tiền để làm việc đó là người không biết chữ Hán, nếu họ dùng số tiền đó để xây dựng một ngôi trường ở nơi mình ở thì sẽ rất nhiều người có lợi ích. Trước đây, khi gặp tôi, người này không dám nhìn thẳng vào mắt tôi, đây là do tâm của họ không chánh.

Trang **“Tinhkhongphapngu.net”**, trung bình có hơn 100 người trực tiếp Online, mỗi ngày có lượt truy cập là hơn 50.000 lượt, từ trước đến nay, trang web đã có hơn 60 triệu lượt truy cập. Những người nghe phải cảm thấy có thành tựu thì họ mới vào nghe đông như vậy!

Trước đây tôi dịch là **“Trên “Kinh Đại Tập” nói”** nhưng họ nói rằng không có Kinh nào tên là **“Kinh Đại Tập”**. Tôi định xin lỗi mọi người là không phải **“Trên “Kinh Đại Tập” nói”** mà là trong **“Kinh Đại Bảo Tích” nói”**, nhưng gần đây tôi thấy Hòa Thượng nói là: **“Trong “Kinh Đại Tập” nói”**, vậy là không phải tôi dịch sai. Có nhiều người đã từng đi theo tôi nhưng hiện tại, họ cũng đang đi theo nhóm người này.

Cách đây 15 năm có người nói với tôi, họ có một số tiền họ không cần dùng đến, họ muốn đưa cho tôi để tôi dùng. Tôi nói: **“Số tiền này con không cần dùng mà con đưa để Sư phụ dùng vậy thì cảnh giới của con còn cao hơn Sư phụ!”**. Tôi không nhận số tiền này, tôi đã kiềm chế được lòng tham của mình.

Ngày trước, tôi từng đến giảng ở một biệt thự rất sang trọng, tôi đi cùng một số học trò, sau khi tôi giảng xong, chủ nhà đưa 5 phong bì để tặng cho chúng tôi. Tôi nói, khi tôi đi chia sẻ, tôi sẽ không nhận bất cứ thứ gì. Họ nói, tôi và họ đã rất thân thiết, tôi nên cầm số tiền đó để dùng vào việc phiên dịch. Tôi đã phải rất nhẫn nại mới từ chối

được số tiền này vì khi đó tôi phải di chuyển nhiều nơi nhưng tôi không có nguồn tài chính. Một thời gian sau, những người này không niệm Phật mà chuyển sang tu pháp khác. Tôi cảm thấy mình may mắn, nếu tôi nhận phong bì của họ thì tôi sẽ rất khó xử.

Nhiều người muốn chà đạp, hủy báng người khác, họ muốn làm lại cái mới trong khi còn rất nhiều việc cần làm. Hiện tại, hơn 40 tỉnh thành chưa có trường học dạy văn hóa truyền thống, đây là việc nên làm nhưng họ không làm. Họ cho rằng tôi phiên dịch sai nhưng nếu tôi dịch sai thì tại sao trang web "*Tinhkhongphapngu.net*" có lượng truy cập lớn như vậy. Nếu chúng ta dùng số tiền này để xây dựng trường cho các con học tập thì rất nhiều người có lợi lạc!

Ngày trước, có rất nhiều người sao chép đĩa của Hòa Thượng giảng, khi tôi vừa dịch xong một đĩa thì hôm sau đã có khoảng 60.000 đĩa được sao chép. Hiện tại, trang web "*Tinhkhongphapngu.net*" có lượng truy cập vẫn rất lớn nên tôi khuyên là họ không cần dịch lại từ đầu. Nếu tôi dịch sai đến nghiêm trọng thì những việc làm của tôi đã sai đến nghiêm trọng. Khoảng một tuần nay tôi đến Đà Nẵng, tôi đã đi đến rất nhiều nơi, gói rất nhiều bánh để tặng mọi người. Hôm nay, tôi sẽ gói 50kg bánh sắn và nướng lên để tặng mọi người.

Nếu chúng ta tùy theo tập khí, phiền não thì chúng ta sẽ làm sai. Chúng ta vẫn tổ chức các buổi lễ tri ân Cha Mẹ, vợ chồng mà không cần phải huy động tiền của mọi người. Có người mới nghe pháp Hòa Thượng giảng được 2 năm nhưng đã muốn đóng góp tiền để tổ chức các buổi lễ tri ân, tôi dặn họ nên về tiếp tục nghe các bài giảng của Hòa Thượng để biết cách làm việc thiện. Có người nói, họ muốn dịch đĩa của Hòa Thượng giảng, họ nói, họ mới nghe hơn 200 đĩa của Hòa Thượng nên tôi dặn họ về nhà tiếp tục nghe pháp. Chúng ta làm bằng tâm chân thành thì trên cảm đến chư Phật, dưới cảm thông được tất cả chúng sanh ở các tầng không gian khác.

Có người nói rằng, tôi có vợ con "*đùm đؤه*", tôi ăn hành tôi nhưng tôi không tranh cãi với họ, tôi chỉ tập trung vào những việc cần làm. Lớp học Phật pháp trên Zoom này là do mọi người tự động tìm đến, chúng ta không quảng cáo, không kêu gọi. Hòa Thượng nói: "***Việc tốt lắm dầy vờ***". Nếu chúng ta không vượt qua thử thách thì chúng ta sẽ không thể làm được những việc cần làm. Họ gây cản trở nhưng chúng ta sẽ không bỏ cuộc, việc chân thật lợi ích chúng sanh thì chúng ta sẽ không ngừng nỗ lực làm.

Tôi phải khéo léo trong tất cả các công việc hằng ngày. Hiện tại, tôi hướng dẫn mọi người dịch thuật, lòng tiếng, giúp mọi người có phương tiện nuôi sống bản thân và gia đình. Những người từng sống, từng làm việc với tôi đều khởi lên ý niệm tri ân vì tôi đã cứu sinh mạng của họ, thậm chí cứu cả gia đình họ. Chúng ta tu hành có cảm thụ thì chúng ta sinh tâm từ bi, tâm yêu thương, chúng ta sẽ muốn cứu giúp mọi người. Mọi người thường làm vì cảm tình, chúng ta làm vì lý trí, từ bi. Chúng ta muốn có lý trí, từ bi thì chúng ta phải tu hành.

Chúng ta thường lo lắng rằng người thân, Cha Mẹ của chúng ta sẽ không thể vãng sanh. Tất cả mọi người đều phải tu hành đúng như pháp thì mới được vãng sanh, chúng ta đừng cho rằng ai đó nhất định sẽ vãng sanh vì họ xứng đáng được như vậy. Tổ sư Đại Đức nói: *“Ông tu ông đắc, bà tu bà đắc, không tu không đắc”*. Chúng ta phải kiểm soát từng niệm để niệm sau cùng của chúng ta là niệm Phật, nếu niệm sau cùng của chúng ta là niệm danh lợi, niệm tình thân thì chúng ta sẽ đọa lạc.

Chúng ta muốn Cha Mẹ chúng ta tu hành đúng như pháp thì chính chúng ta phải tu hành đúng như pháp. Chúng ta dùng việc làm của mình để hiệu đính cho người thân. Trước đây, Mẹ tôi thường nói: *“Sao con cho đi nhiều như vậy!”*. Khi tôi chỉ đạo mọi người làm thì Bà vô tình nghe được nên Bà cảm thấy tiếc tiền. Bà nói: *“Sao con không cho các em mà cho người ngoài nhiều quá vậy!”*. Nếu Bà không buông bỏ tâm này thì Bà nhất định không thể *“vãng sanh”* mà chỉ có thể *“vãng lai”*! Sau đó, tôi giải thích cho Bà hiểu và không để Bà biết những việc tôi làm.

Hòa Thượng nhắc chúng ta: ***“Hoàn thiện chính mình ảnh hưởng chúng sanh”***. Chúng sanh là bao gồm cả người thân chúng ta. Chúng ta hoàn thiện mình, chúng ta làm ra tấm gương thì chắc chắn chúng ta sẽ ảnh hưởng người khác. Chúng ta làm đến tiêu chuẩn nhất định thì những người trong vòng ảnh hưởng của chúng ta đều sẽ bị ảnh hưởng. Tôi tin chắc như vậy!

Có người hỏi Hòa Thượng nói: *“Thưa Hòa Thượng, con gái của con sinh bệnh, chồng con cho rằng do chúng con chưa làm đủ công đức do vậy chúng con phải bố thí nhiều hơn, nhưng nếu chúng con bố thí nhiều mà không quan tâm đến đời sống người cả nhà vậy thì có tốt không?”*.

Người hiểu đạo lý thì họ sẽ có cách làm phù hợp, khi đó, cho dù họ làm nhiều việc lợi ích chúng sanh thì họ cũng không khiến cho người trong gia đình cảm thấy bất an. Khi tôi đi công tác, tôi mang theo 5 thùng rau sạch để tặng, ở nhà mọi người vẫn có rất nhiều rau sạch để ăn. Nhiều người cho đi rất nhiều nhưng việc làm của họ không thiết thực.

Hòa Thượng nói: ***“Bố thí phải tùy duyên, tùy thuận. Chúng ta nhất định phải thường có tâm bố thí. Một người tu bố thí Ba La Mật nếu gặp chúng sanh khổ nạn, cho dù phải mang thân mạng để cứu giúp chúng sanh thì họ cũng không tiếc”***.

“Bố thí Ba La Mật” là bố thí vô điều kiện, thậm chí có thể bố thí cả sinh mạng. Tôi đã từng làm việc này nhiều lần, năm 2017, tôi bị bệnh rất nặng, mỗi lần ra khỏi nhà, tôi đều nghĩ có thể lần này tôi sẽ không quay trở về. Khi đến hội trường, mắt tôi không nhìn thấy gì, đến giờ tổ chức lễ tri ân, tôi vẫn không thể đứng dậy. Khi đó, tôi nguyện với Phật: *“Phật ơi, con chỉ cần đến buổi lễ nói một vài lời để buổi lễ diễn ra thuận lợi, nếu sau đó con phải ra đi thì cũng không sao!”*. Khi tôi giảng *“Nhi đồng học Phật”*, một tay tôi viết lên bảng, một tay tôi phải vịn vào bàn vì tôi có thể ngã bất cứ lúc nào. Lúc

đó, tôi bị bệnh rất nặng, tôi luôn cảm thấy khó thở, khi tôi chạm phải nước thì như có mũi kim đâm vào người. Hòa Thượng dạy chúng ta: “**Phật hiệu có thể gián đoạn nhưng Phật tâm không được gián đoạn**”. Tâm bố thí chính là tâm Phật.

Hòa Thượng nói: “**Người chân thật hành bố thí là người toàn tâm, toàn lực giúp đỡ người khác, nếu chúng ta gặp phải khó khăn thì chúng ta tuyệt đối cũng không bị dồn đến đường cùng**”. Chúng ta tận tâm vì chúng sanh thì cho dù chúng ta đến đường cùng, chúng ta đến vực thẳm thì tự nhiên cũng sẽ có chiếc cầu để chúng ta đi qua. Chúng ta đừng lo là chúng ta chân thật bố thí mà gia đình chúng ta không có thức ăn. Chúng ta bố thí một phần năng lực, một phần thân thể của mình thì phần thân thể đó nhất định sẽ tái tạo. Nhiều người hiến máu rất nhiều lần nhưng họ vẫn khỏe mạnh bình thường.

Hòa Thượng nói: “**Nhân của bố thí là tài thì tiền tài sẽ đến. Chúng ta chân thật hành bố thí thì chúng ta bố thí càng nhiều thì tài vật sẽ đến càng nhiều, không thể có việc chúng ta bố thí mà sau cùng chúng ta lại không có cơm ăn**”. Chúng ta “*tự tư tự lợi*”, lãng phí thì chúng ta mới không có thức ăn. Người thế gian nói: “*Con ăn thì hết người ăn thì còn*”. Chúng ta bố thí cho người thì khi chúng ta hoạn nạn, người sẽ không bỏ chúng ta. Hiện tại, tôi đi đến đâu thì tôi cũng có rất nhiều thức ăn, những thức ăn này là do tôi làm ra, tôi chỉ mượn chỗ của mọi người để dọn đồ ăn. Không bao giờ có việc chúng ta bố thí mà chúng ta lại không có cơm ăn!

Hòa Thượng nói: “**Nếu chúng ta bố thí hết thì sẽ có người mang cơm đến cho chúng ta ăn. Nếu không có người đưa cơm đến thì Phật Bồ Tát sẽ đưa cơm đến cho chúng ta. Chúng ta tử mị mà tư duy, lời nói của Phật là chính xác!**”. Ngài Tuyên Luật Sư tu hành tinh tấn nên hằng ngày có Thiên nhân mang cơm đến cúng dường.

Hòa Thượng nói: “**Trong hoàn cảnh của bạn, bạn nên dừng xem Phật Kinh một thời gian mà hãy xem “Liễu Phàm Tứ Huấn”, nếu cô chân thật hiểu rõ đạo lý trong “Liễu Phàm Tứ Huấn” thì liền biết nên làm như thế nào để chuyển biến vận mạng, để mở ra tương lai tươi sáng!**”. Nếu chúng ta không hiểu đạo lý thì chúng ta sẽ vừa làm vừa lo ngại. Chúng ta chân thật bố thí, giúp ích cộng đồng thì sẽ có người giúp chúng ta, nếu không có người giúp thì Phật Bồ Tát sẽ giúp chúng ta. Nếu chúng ta làm vì mình, vì cái ta thì chúng ta không thể chiêu cảm được Phật Bồ Tát.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!